D·N
13/1 1947

Fjärran Östern

Den amerikanska allmänheten har fått ett par officiella påminnelser om utvecklingen i Fjärran Östern. General Marshall, den nye utrikesministern, kommer till sin post från en ansträngande medlingsverksamhet i Kina: han hade fått presidentens uppdrag att försona de stridande parterna, centralregeringen i Nanking och kommunistregeringen i Jennan. Nu avlägger han offentligen rapport om sin expedition: fullständigt misslyckad. Marshall är dyster, han kan inte utlova någon förbättring inom överskådlig tid.

Desto piggare är Petersen och Penfield. Men så är det också Japan de talar om. Penfield, biträdande chef för Fjärran Östern-avdelningen i utrikesdepartementet, redogör för de japanska skadeståndsbetalningarna: mycket återstår för de allierade att enas om, men dröjer det för länge, tar Amerika saken i egen hand och låter general MacArthur utfärda interimistiska bestämmelser — MacArthur är praktiskt taget Japans härskare och kallas till hälften på skämt, men bara till hälften, den nye mikadon. Howard C. Petersen, biträdande krigsminister, talar om de lovande utsikterna i Japan. Allt det gamla och hindersamma raseras, det finns inte längre någon armé eller flotta eller något flyg i Japan — utom 124.000 man amerikanska trupper mot en snarast symbolisk engelsk styrka på 40.000 man. Demokratin befästes, det intellektuella livet blomstrar.

Återuppbyggnadsarbetet i Japan har under general MacArthurs auktoritära ledning verkligen fortskridit mycket långt, medan det i Kina måste dröja länge innan det ens kan sättas i gång på allvar. Även i jämförelse med Tyskland kan Japans ställning betecknas som lysande. De japanska krigsherrarna var kloka. Vid sammanbrottet hade de fört ett skoningslöst krig mot Kina i åtta år, men det hade helt och hållet varit förlagt till det östasiatiska fastlandet. De kunde inte hindra att världskriget nådde fram till de japanska öarna, men de hade nog förstånd att ge upp striden då de insåg att de hade förlorat — atombomben bara påskyndade kapitulationen, vars oundgänglighet de militära operationerna redan hade kommit dem att inse. Innan ett år hade gått var de värsta följderna av kriget övervunna, ett nytt och mycket förändrat Japan började ta gestalt. Det hade röjts upp i ruinerna, 300.000 nya hus hade byggts, 4 miljoner japaner var repatrierade och demobiliserade, hela krigsväsendet (krigsindustrin medräknad) hade avvecklats i sällskap med en hel rad reaktionära föreningar och närmare 200.000 ämbetsmän av den gamla stammen. Samtidigt har ingått optimistiska rapporter om den iver varmed folket och det kejserliga huset anammar den av amerikanerna importerade demokratin: allmänna val i det sociala framstegets tecken med kvinnor både som väljare och valda, flera hundra fackföreningar, ny författning, tryckfrihet och församlingsfrihet, upplösning av de stora familjetrusterna, som behärskade det gamla Japans hela ekonomiska liv.

Mot denna bild av rastlös och framgångsrik verksamhet i amerikansk regi gör Kina ett intryck av kaos. När kejsardömet störtades 1911 gladde man sig i europeiska vänsterkretsar över att det kinesiska folket reste sig mot ett förtryckande vanstyre och tog sitt öde i egna händer. Det kinesiska folket gick i verkligheten mot mer än tre årtionden av inbördesstrider och krig med Japan. Sun Yat-sen, "revolutionens fader", hade räknat med att Kina år 1937 skulle få sin folkrepresentation klar som grundvalen för en kinesisk demokrati i ett enat rike. I denna stund är kinesiska folket lika långt från detta mål som någonsin. En författning är visserligen antagen av en kuomintang behärskad nationalförsamling, som har förklarats olaglig och bojkottats av landets näst största parti, det kommunistiska. Det är denna strid mellan kuomintang och kommunistpartiet som Marshall skulle bilägga — konflikten mellan det statsbärande kuomintangpartiet, som behärskar centralregeringen, och det kommunistiska partiet med sin egen regering i Jennan, sin egen krigsmakt, sin egen valuta. General Marshall har angivit orsaken till att hans medling misslyckats: båda parterna är behärskade av extremister. Kuomintang har en vänsterflygel och det kommunistiska partiet en mera moderat fraktion, men det är nationalister och förstockade reaktionärer som har ledningen av kuomintang, medan det kommunistiska partiet dirigeras av element som avvisar samarbete inom ramen av en demokratisk författning.

Detta är ett mycket märkligt uttalande av Amerikas utrikesminister: under det pågående inbördeskriget har nämligen Amerika understött centralregeringen med krigsmateriel och flyg. Härtill kommer en ny förklaring av Marshall vid hans första pressmottagning efter utnämningen till utrikesminister: han har under vistelsen i Kina, säger han, inte kunnat finna något tecken till att Sovjetunionen understöder de kinesiska kommunisterna. Detta strider mot en mycket spridd föreställning, enligt vilken det kommunistiska partiet skulle vara helt beroende av ryskt stöd. I avvaktan på originaltexten till Marshalls uttalande erinrar man sig ett par fall då åtminstone ett indirekt ryskt inflytande på det kinesiska kommunistpartiet kunnat spåras. I början av förra året slöt de båda parterna en militär och politisk vapenvila och enades om ett moderat program, som skulle ligga till grund för bildandet av en samlingsregering. Kommunisterna bröt omedelbart detta avtal, utan tvivel som en följd av Stalins appell till strid mot de kapitalistiska krigshetsarna den 9 februari. Dröjsmålet med ryssarnas utrymning av Manchuriet medförde också stora fördelar för de kinesiska kommunisterna: de fick tid på sig att rycka fram i det vidsträckta landet på ett sätt som gjorde de intryck av ett samspel mellan de retirerande ryssarna och de avancerande Jennantrupperna.

Skall Amerika efter Marshalls misslyckade expedition lägga om sin politik i Kina? Så stark som den ömsesidiga misstron är mellan de båda parterna i Kina torde det finnas ringa utsikt till att samla kuomintang och kommunistpartiet på en gemensam linje. Men att låta inbördeskriget fortgå och överlämna avgörandet åt våldet skulle äventyra den stort anlagda plan på amerikansk ekonomisk penetration i Kina som skymtar bakom det nyligen ingångna handelsavtalet mellan Amerika och centralregeringen. Om det är riktigt som en amerikansk-kinesisk jordbrukskommission fastställt att Kinas mest trängande reform är en radikal minskning av folkökningen innan man kan tänka på att ge det utpinade folket en människovärdig levnadsstandard, då dröjer det innan Kina blir ett land med någon anstrykning av västerländsk demokrati.

Riksdagssammanträden.

Måndagen den 13 januari 1947.

Första Kammaren kl. 11 f. m. Val av 4 kanslitillsättare, 4 ledamöter i talmanskonferensen, 2 kanslideputerade.

Andra Kammaren kl. 11 f. m. Val av 4 ledamöter i talmanskonferensen, 2 kanslideputerade, 8 kanslitillsättare och 3 ekonomideputerade.

Skall Sverige ta emot tyska barn?

Den frågan har på senaste tid diskuterats en hel del, något i pressen, men framför allt man och man emellan. Sverige skulle kunna ge det nödlidande tyska folket en enkel och praktisk hjälp, säger man på den positiva sidan, genom att i svenska hem motta tyska barn, antingen för en kortare tid eller med tanke på att barnen småningom skulle inlemmas i vårt folk.

Invändningarna häremot bottnar utan tvivel till en del i hat och misstro mot det tyska folket som sådant. Tyskarna är av naturen onda människor eller i varje fall människor som har särskilt lätt att bli onda, det är en föreställning som hos många svenskar fått självklarhetens styrka. Stundom uttryckes den direkt — man möter fortfarande hyggliga personer som säger att tyskarna borde utrotas —, stundom klädes den i på skilda sätt motiverad ovilja mot all hjälpverksamhet åt tyskarna. Här föreligger en direkt motsvarighet till antisemitismen: samma dumhet, samma oklara resonemang, samma benägenhet att inte öppet utsäga vad man menar och att använda humana talesätt som skyddsmedel. Men även människor som är helt fria från så låga nationella fördomar står ofta tveksamma eller kritiska. Icke sällan anser man att en hjälpverksamhet av nu angiven art skulle utlösa en sådan irritation hos andra att redan härigenom dess syfte förfelades. Tankegången är densamma som då personer vilka avskyr antisemitismen avvisar tanken på att ta emot judar i Sverige av rädsla för judehets även hos oss. Det är förståeligt att så resoneras, men risken är att ingenting blir uträttat, därför att de opinionstendenser som man bekämpar blir bestämmande för ens eget uppträdande. På vissa håll lär också oro för att de tyska barnen skulle bli omhändertagna av svenska nazistsympatisörer spela in.

Även de förståeliga och respektabla invändningarna bör emellertid väga lätt gentemot det enkla påpekandet att de tyska barnen icke är skyldiga till nazismen, att nödläget i Tyskland är fruktansvärt och att en praktisk och billig form för hjälpverksamhet är mottagandet av sådana barn hos oss. Främst bör härvid föräldralösa eller s. k. borttappade barn komma i fråga; deras antal torde vara så stort att ett omhändertagande av endast en del av dem skulle uttömma de svenska hjälpmöjligheterna. Att ta hit halvvuxna barn för att på ett eller annat år "demokratisera" dem och sedan återsända dem till Tyskland som ett slags missionärer är däremot en förflugen tanke: en sådan roll kan barnen inte rimligen komma att spela efter några års påverkan av annan miljö. Att i stor utsträckning de hitkomna barnen skulle få stanna här och bli svenska medborgare vore det naturliga. Det är att hoppas att de överläggningar som pågår i saken leder till positiva slutsatser. En välskött, välkontrollerad och icke alltför omfattande överflyttning av tyska barn till Sverige är motiverad av medkänslan och skadar den lika litet som andra humanitära åtgärder av detta slag något svenskt intresse.

PRESSGRANNAR

1940 års skolutredning håller på att avsluta sitt arbete med betänkanden om gymnasiets och flickskolans organisation. De väntas någon gång under vårterminen. Enligt Tidning för Sveriges Läroverk får kollegierna då tillfälle att yttra sig över samtliga de delar av skolutredningens betänkande som utkommit sedan jultiden 1945, alltså om folkskolan, de teoretiska och praktiska realskolelinjerna, gymnasiet, flickskolan, betygssättningen, skolans inre arbete, yrkesvägledningen etc. Remisstiden antas bli kort:

Vid en del läroverk har man därför redan tillsatt kommittéer med uppgift att genomgå de publicerade delarna och utarbeta förslag till kollegieyttrande. Detta föredöme bör helst efterföljas överallt. Det är av mycket stor betydelse, att det material, de synpunkter och de förslag, som 1940 års skolutredning lägger fram, bli sakligt och självständigt bedömda.

Ecklesiastikministern tillkännagav för kort tid sedan att ett principbetänkande från 1946 års skolkommission kan väntas i slutet av året. Han hoppades att kunna förelägga 1948 års riksdag proposition om de allmänna linjerna för framtidens skola. Detta synes betyda att tiden för remissyttrandena och för den offentliga debatten blir mycket kort, vilket den anförda tidningen beklagar:

Det gäller dock ett förslag som kan väntas innebära en väsentlig förändring av den svenska skolan. En grundlig debatt om i första hand de allmänna linjerna är en nödvändig förutsättning för att förslaget skall få tillräckligt allsidig belysning. För en sådan debatt äro några veckor eller i bästa fall ett par månader alldeles för kort tid. Om man inte vill forcera fram ett beslut på grundval av ett otillräckligt ventilerat utkast eller om man inte vill försinka frågan ytterligare ett år, synes endast en väg återstå, nämligen att medlemmarna av skolkommissionen lägga fram sina synpunkter inför offentligheten. Och detta bör ske snarast, senast i samband med att skolutredningens gymnasiebetänkande blir tillgängligt. Om principiella linjer ha fått debatteras, kan det möjligen försvaras, att detaljerna få dryftas endast under en kortare tid.

"Principbetänkandet" blir kanske mycket allmänt hållet.

Finansministern bollar med en massa spekulationer i statsverkspropositionen. Att bland mångfalden av dessa leta reda på något som verkligen håller att ta i — utom hans begär att omdana samhället i socialistisk riktning — är icke lika lätt, tycker Eskilstuna-Kuriren (fp). Han säger själv att han inte tror på steriliseringen mer än som en åtgärd på kort sikt. I längden kan balans vinnas endast genom en ökning av tillgången, alltså genom ökad effektivitet i produktionen, vilket förutsätter nya investeringar. Men kommen så långt i resonemanget börjar ryssavtalet att spöka:

Detta måste hr Wigforss trolla sig förbi. Vi skola ju exportera i stor utsträckning till Sovjet — på kredit och sådana förnödenheter, som vi själva behöva. Hr Wigforss ifrågasätter nu en högre värdering av våra exportvaror för att förbättra handelsbalansen — raka motsatsen alltså till de välgörenhetspriser på trä och massa, som regeringen tvingat exportörerna att tillämpa under en stor del av föregående år. Men hr Wigforss finner det heller icke uteslutet, att en något lägre hemmakonsumtion av vissa exportvaror — till förmån för Ryssland! — skulle för vårt land som helhet vara mera tillfredsställande än en lägre export och lägre import. Här är det alltså fråga om den svångrem, som hr Akerberg rekommenderade oss att dra åt för att hjälpa Ryssland.

Och så till sist: hr Wigforss finner det sannolikt att reglerande åtgärder i fråga om exportvaror — alltså sådana förnödenheter som vi själva behöver — kan visa sig mindre svåra att genomföra än importreglerande åtgärder, som de flesta i det längsta torde vilja undvika:

Här tar alltså finansministern avstånd från hr Myrdal och hans funderingar. Detta liksom så mycket annat i den nu framlagda budgeten tyder på att vår ekonomiska politik saknar den fasta ledning, av vilken den är i så trängande behov. Det mesta flyter.

Östergötlands Folkblad (s) riktar uppmärksamheten på de för de mindre inkomsttagarna bebådade skattelindringarna. Med hänsyn till de aktuella penningpolitiska bekymren kan överflyttning av penningmedel från staten till enskilda te sig i viss mån betänklig, men den saken tillhör ju inte dagens läge:

När skattelindringen, som ju för övrigt tillräckligt starkt motiveras av rena rättvisesynpunkter, väl börjar verka kan ett helt annat läge vara för handen. Och vad som är rätt och riktigt med hänsyn till det stora flertalet medborgares behov, får naturligtvis inte skjutas åt sidan eller utan vidare underordnas andra intressen, hur viktiga dessa i och för sig än må vara. Kampen mot inflationen får i huvudsak söka sig andra vägar, och det centrala intresset i rådande läge är att den för konsumtionen disponerade delen av nationalinkomsten inte drivs orimligt i höjden. Man bör eftersträva att hålla sig inom nuvarande gränser, och problemet blir sålunda i grund och botten ett fördelningsproblem. I den mån gynnsammare förhållanden inträder för vissa grupper medborgare måste det bli minskning i andras tillgångar.

Den samlande riktpunkten måste, såsom hr Wigforss framhåller, under alla omständigheter vara att behålla den prisstabilitet som i det hela taget bestått under de senaste fyra åren.

Örebro-Kuriren (s) är väl till freds och blåser ut några rökringar:

Pengarna är inte värda så mycket som förut. Det fordras sparsamhet, men också förutseende och dådkraft för att vi skall kunna arbeta oss ut ur den ekonomiska gastkramning, som kristiden försatt oss i. Finansministern har i sina betraktelser kring budgeten gett anvisningar på de vägar som bör beträdas för att målet skall kunna nås. Det är dygdens smala stig. Men bortom den går kungsvägen fram mot bättre och framkomligare tider.

När man tagit del av finansministerns resonemang kring budgetberäkningen är det omöjligt att återhålla reflexionen: Vilken kritik! Vilken kritik av regeringspolitiken! Här sitter hr Wigforss vid sitt skrivbord och analyserar fram exakt de konjunkturutsikter som oppositionen under det senaste året gång efter annan varnat för. Sedan finansministern nu själv konstaterat den akuta inflationsfaran ger sig ju frågan alldeles automatiskt: Hur har vi kunnat komma i detta läge? Hur har regeringen navigerat som tillåtit en sådan situation att uppstå? Det har varit gott om påstötningar, erinrar Sundsvalls Tidning (fp):

Oppositionen har gång på gång varit framme, men finansministern har städse vikit undan. Han har inte velat göra någonting. För att nu endast kunna konstatera: oppositionen hade rätt — det var verkligen fara å färde... Icke förty underlåter hr Wigforss som vanligt att dra de fulla konsekvenserna av sitt konstaterande. Såvitt man kan bedöma inskränker sig det nya i "raden av åtgärder" till ett utkast till en allmän investeringsbudget för byggnads- och anläggningsverksamheten under 1947 — vilken budget för övrigt vid första påseende verkar mycket försiktigt upplagd. Den kommer väl mer att förhindra en ökning av investeringarna på detta område än att mer kännbart skära ned den nuvarande nivån. Någon antydan om andra planer ges icke.

Intressant är i detta sammanhang finansministerns uttalande att "uppgörelserna mellan de olika intressegrupperna i vårt näringsliv måste ske efter den riktlinjen att strävan efter stabil prisnivå och bevarat penningvärde skall kunna fullföljas med utsikt till framgång". Och han tillägger med all uppriktighet: "Ingenting kan hindra ett helt folk att bevilja sig självt ökade inkomster i pengar — ingenting utom insikten att därmed intet vinnes för den reala levnadsstandarden!" Hr Wigforss ger här ett erkännande av riktigheten i vad hr Ohlin ideligen predikat:

Man måste klargöra för de berörda parterna lägets allvar och förutsättningar. Men regeringen har inte velat gå in på den linjen. Kravet på en rundabordskonferens, där regeringen skulle säga rent ut vad situationen innebär, har hr Wigforss avböjt. Även nu undviker han att gå frågan in på livet. Han nöjer sig med det gjorda konstaterandet och överlåter tolkningen av visdomsorden till den enskilda förmågan.

En finansminister som på detta sätt håller sig i efterhand, trots att han ser riskerna, försummar en av sina viktigaste uppgifter. De dryga böterna får vi alla betala.

Redarna förhandlar om avtal och krigsrisk

Inför advokat Westling som särskilt förordnad förlikningsman återupptogs på söndagen förhandlingarna om avtal mellan redarföreningen och de ombordanställdas organisationer. Förhandlingarna, som även omfattar krigsrisken, fortsätter på måndagen kl. 10.30.

NITROLITSTÖLD I HULTAFORSBYGGE.

Från Dagens Nyheters korrespondent.

GÖTEBORG, söndag.

På söndagen gjorde man i Hultafors samhälle en upptäckt som ledde till att Hultaforsborna började bereda sig på en smäll i stil med sabbatssabotörens i Stockholm. På ett bygge fann man nämligen att en undangömd låda med sprängämnen brutits upp och vittjats på sitt innehåll, några kilo nitrolit, ett trettital tändhattar samt ett stycke stubintråd. Tjuven hade inte tagit allt med sig, och polisen tror mest på att det hela är ett okynnespåhitt av några pojkar.

ANATOLE DE MONZIE, som var undervisningsminister i Vichyregeringen under marskalk Pétain, avled på lördagskvällen i Paris i en ålder av 70 år. Han var en av de mest aktiva medlemmarna av Pétains kabinett, men ställdes aldrig inför rätta. Han förbjöds emellertid av befrielsekommittén att ställa upp sig som kandidat vid valen. de Monzie var också mycket känd för sitt författarskap.

J. W. Sandström död

Förre byrådirektören vid Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt J. W. Sandström avled på söndagen på S:t Eriks sjukhus efter endast några dagars sjukdom. Dödsorsaken var dubbelsidig lunginflammation.

Med J. W. Sandström går en inom både svensk och internationell meteorologi mycket färgstark personlighet ur tiden. Det sker medan snön faller lätt och landskapet bäddas i vinterns vita dok. Hans längtan stod också främst till snö, is och havsströmmar, och den förde honom in på kära och speciella arbetsfält. Golfströmmen och trakterna vid Spetsbergen, Grönland och Island var under ett tiotal somrar föremål för hans forskningsresor. Där kunde han högt uppe bland is- och snömassorna ensam vandra omkring, studerande temperaturens, nederbördens och vindens resultat under sekler, icke så sällan med fara för livet. I naturens sköte syntes han dock aldrig ha hyst någon fruktan för stormar och raviner.

Genom frikostiga understöd ur vetenskapliga fonder och från mecenater möjliggjordes hans expeditioner, kunde han anskaffa och utrusta sin kära båt "Golfströmmen". Givetvis var det ett hårt slag att denna, som vid krigets början låg upplagd i Narvik, blev sönderbombad. Det insamlade observationsmaterialet jämte ett omfattande material från stora delar av norra halvklotet har han ända intill den senaste tiden fortsatt att bearbeta och har härför erhållit ett årligt statsbidrag. Dessa hans undersökningar är av betydande värde för en kommande lösning av det av alla erkänt viktiga problemet om havstemperaturens, särskilt Golfströmmens, inflytande på atmosfären och temperaturförhållandena i Europa. Detta hans märkliga och stora livsverk blev dock icke helt slutfört.

Men även åt den svenska snön och isen ägnade han sitt intresse. Uppe på fjälltopparna vid Riksgränsen spejade han efter den milda Atlantluftens verkningar, dess kamp med den kalla kontinentluften, och ute på Bottniska vikens isar prövade han de olika issorternas hållfasthet och studerade isbrämets ytterkonturer. Det var kanske Sandströms norrländska börd, hans kamp med köld och snö under barnaåren i Västerbotten som kom honom att ägna så stor del av sina krafter och sin intelligens åt hydrometeorernas uppkomst och fördelning.

Det var efter några år av praktiskt arbete i mellersta Norrlands stora sågverksdistrikt som Sandström vid nitton års ålder kom till Stockholm. Här förde honom hans håg och fallenhet för mekaniska problem genast till Teniska skolan. Sina där vunna kunskaper ökade han genom att träget bevista föreläsningar vid Stockholms högskola samt genom självstudier, alltunder det övrig tid utfylldes med praktiskt arbete vid mekaniska verkstäder. Högskolestudierna omfattade särskilt matematik och fysik, och den intresserade eleven trängde mycket djupt in i den högre kalkylen. Med tiden orienterades dock Sandströms anlag helt för hydrografi och meteorologi. Att här redogöra för det stora antalet skrifter av hans hand skulle föra för långt. De behandlar huvudsakligen resultaten av hans forskningsresor till polartrakterna och alla problem som kan anknytas därtill. Hans praktiska läggning blev till gagn för bl. a. en förbättrad utrustning vid våra stormvarningsstationer, och han konstruerade en för dessa avsedd vindmätare och anställde försök med ett särskilt system för nattsignalering av stormvarningar. Märkliga är hans undersökningar över havets dynamik, och därvid inriktade han sin geniala forskningsförmåga särskilt på förhållanden som gällde Golfströmmen, men även smärre hydrografiska problem har ej heller undgått hans skarpa blick för naturföreteelsernas inre sammanhang. Han ägde alltnog en lycklig kombination av teoretisk, mekanisk och praktisk skicklighet och kunskap då det gällde att ta itu med skilda problem.

Sin originalitet röjde Sandström ej minst såsom skriftställare, vare sig det var fråga om att behandla ett rent vetenskapligt ämne eller ge en populär framställning. Han anlitades också ofta som föredragshållare och var såsom sådan mycket uppskattad. Som chef för Meteorologiska byrån sågs den kraftiga och lugna gestalten, "väderguden" i egen hög person, som faderlig vän vandra omkring bland sina underlydande, i vilkas minne han avhållen länge kommer att bevaras.

C. J. Östman.

Johan Wilhelm Sandström var född i Degerfors, Västerbottens län, 1874. Efter avslutad folkskola och självstudier idkade han tekniska studier i Stockholm och antogs 1899 som amanuens vid Meteorologiska centralanstalten, varefter han 1908 blev byråingenjör vid Hydrografiska byrån. Från 1919 till 1939 tjänstgjorde han som byrådirektör vid Statens meteorologisk-hydrografiska anstalt.

Närmast sörjes den bortgångne av en dotter samt en broder, byggmästare Anders Sandström, Haparanda, dotterdotter och syskonbarn.

Motorskuta i drivis, pressades på grund

KALMAR, söndag.

Finska motorseglaren "Saturn" från Raumo, på väg från finsk hamn till Danmark med virkeslast, kom på söndagsmiddagen in i ett drivisbälte i Kalmar sund och tvingades av detta gå på grundet Döden strax norr om Kalmar.

Bogserångaren "Voima" från Kalmar gick ut för att assistera, men kunde ingenting uträtta på grund av isskruvningen. Besättningen, 8 man, är kvar på fartyget, och bärgningsarbetet skall återupptas på måndagen, då man hoppas att drivisen försvunnit söder över. Haveristen har ett ganska skyddat läge och är inte läck.

Häst i uppträde på Västerbron

En istadig bondhäst på väg till Södertälje ställde på tisdagen till en massa trassel i huvudstaden.

När hästen, som leddes av en grovarbetare, kommit till Västerbrons södra landfäste började den krångla. Djuret ryckte och slet, och grovarbetaren, som sökte tygla det, kastades som en vante i alla riktningar. Folk skyndade till platsen, och när de såg att hästen blödde ur munnen — som följd av ett sår på tungan — trodde man det var fråga om ett svårartat fall av djurplågeri. Någon ringde efter polisen, och snart var några konstaplar och djurambulans på platsen. Grovarbetaren och hästen togs om hand och fick följa med djurambulansen, som dess värre råkade kollidera med en droskbil i hörnet av Hornsgatan och Ringvägen. Båda fordonen fick bucklor, men passagerarna klarade sig. Sedan det vid undersökning visat sig att hästföraren var fullkomligt oskyldig till djurplågeri och att hästen bortsett från munsåret mådde utmärkt kunde färden mot Södertälje fortsättas.

"Före textannonser" forts. från föreg. sida.

NYLONTRÅD

lagerparti, förtullat, i Stockholm à cones à 8.200 yards
400 cones lax, 400 cones ljusblått, 200 cones vitt
säljes, även i mindre partier. Svar till: "Billigt", Wilh. Anderssons Annonsbyrå AB, Kungsgatan 74, Stockholm.

Kemisk ingeniör, tvålmästare,

önskar platsombyte, lång erfarenhet inom kem.-tekn. branschen från större fabriker. Svar till "Ev. utlandet 47", D. N., Stureplan.

Ändrade normalpriser på vissa köttvaror. FOLKHUSHÅLLNINGEN

Fr. o. m. den 13 januari 1947 sänkas normalpriserna på hela, halva och fjärdedels kroppar av dels storboskap och dels svin med 5 resp. 10 öre per kg vid försäljning såväl till handlande som till förbrukare. Från samma tidpunkt gälla inom de olika prisområdena följande normalpriser i öre per kg på osorterat benfritt nötkött och fläsk vid försäljning till handlande.

Varuslag	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Osorterat benfritt nötkött	201	202	203	207	211	215	218	220	222	224	215	219	226
Osorterat benfritt fläsk..	206	207	208	212	216	219	221	222	223	225	218	221	226

Se vidare cirkulär nr 2787.
Stockholm den 10 januari 1947. STATENS LIVSMEDELSKOMMISSION.

Normalpriserna FOLKHUSHÅLLNINGEN
vid turisthotell och därmed likställda restauranger och pensionat.
Med anledning av den femprocentiga omsättningsskattens avveckling har priskontrollnämnden fastställt ***sänkta normalpriser*** på måltider och helpension vid turisthotell och därmed likställda restauranger och pensionat. Se nämndens ***meddelande nr 847***, som kan hämtas hos kristidsnämnderna. Bestämmelserna träda i kraft ***den 13 jan.*** 1947.
Stockholm den 10 januari 1947.
STATENS PRISKONTROLLNÄMND

Normalpriserna FOLKHUSHÅLLNINGEN
på vissa trävaror av furu eller gran.
Priskontrollnämnden har vidtagit ändringar av bestämmelserna om normalpriser på vissa ***sågade och hyvlade trävaror*** av furu eller gran, ***sågade, okantade trävaror*** av furu eller gran samt ***sparrar och bjälkar*** av furu eller gran. Se nämndens meddelanden ***n:ris 823, 827*** och ***828***, som kunna hämtas hos kristidsnämnderna. Bestämmelserna träda i kraft ***den 15 jan.*** 1947.
Stockholm den 10 januari 1947.
STATENS PRISKONTROLLNÄMND

Bestämmelser FOLKHUSHÅLLNINGEN
om stoppriser inom frisöryrket.
Priskontrollnämnden har fastställt ändrade bestämmelser om stoppriser inom frisöryrket m. m. Se nämndens ***meddelande nr 841***, som jämte prisanslag ***nr 170/1*** och ***170/2*** kan hämtas hos kristidsnämnderna. Bestämmelserna gälla ***fr.o.m. den 13 jan.*** 1947.
Stockholm den 10 januari 1947.
STATENS PRISKONTROLLNÄMND

FOLKHUSHÅLLNINGEN
Högsta priser på P-skor.
Med anledning av den femprocentiga omsättningsskattens avveckling har priskontrollnämnden fastställt ***sänkta priser*** på P-skor vid försäljning i detaljhandeln. Se nämndens prisanslag ***nr 172***, som kan hämtas hos kristidsnämnderna. De nya priserna gälla fr. o. m. ***den 13 januari*** 1947.
Stockholm den 10 januari 1947
STATENS PRISKONTROLLNÄMND

Normalpriser FOLKHUSHÅLLNINGEN
på apelsiner och bananer.
I samband med den femprocentiga omsättningsskattens avveckling har priskontrollnämnden fastställt ***ändrade normalpriser*** på vissa slag av ***apelsiner*** samt ***bananer***. Se nämndens meddelanden ***n:ris 845 och 846***, som kunna hämtas hos kristidsnämnderna. Bestämmelserna träda i kraft ***den 13 jan.*** 1947.
Stockholm den 10 januari 1947.
STATENS PRISKONTROLLNÄMND

Rörledningsentreprenad

Laxå köping får härmed infordra anbud på utförandet av vatten- och avloppsledningar jämte servisledningar inom Röfors samhälle. Arbetet omfattar omkring 1.950 m vattenledning, 2.050 m avloppsledning, total ledningslängd 2.100 m, samt omkring 40 st. servisledningar, total längd omkring 900 m.

Rörledningsmaterial enligt särskild specifikation tillhandahålles av köpingen.

Programhandlingar tillhandahållas av konsulterande ingenjörsfirman Erik Geisler, Storgatan 10, Örebro, telefon 15126, mot en deposition av 20: — kronor, vilken insättes på postgirokonto 27 17 20. Depositionen återgår, då handlingarna återlämnas i oskadat skick.

Anbud skall lämnas senast den 15 februari 1947.

LAXÅ KOMMUNALVERK

Byggnads-entreprenad.

Anbud infordras å schaktning, bergsprängning, grund- och källarmurar samt bjälklag över källarlokaler för ämbetsbyggnader vid Västerbroplan i Stockholm, och skola vara inlämnade **senast onsdagen den 5 februari 1947 kl. 14.**

Entreprenadhandlingar erhållas hos Kungl. byggnadsstyrelsen, Hantverkargatan 29, Stockholm, mot postförskott eller deponerande av 100: — kronor. I övrigt hänvisas till i "Tidning för leveranser till staten m. m." den 10 januari 1947 införd kungörelse, vilken i avskrift åtföljer entreprenadhandlingarna.

KUNGL. BYGGNADSSTYRELSEN.

LÄKARE

Docent GÖSTA KARPE
ÖGONSJUKDOMAR.
Birger Jarlsgatan 34, 4 tr. Tid till mottagning kan beställas pr Tel. 11 65 55, säkrast måndagar—fredagar klockan 14—17.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Dr INGE SMITH
ALLMÄN PRAKTIK
Floragatan 5. Mottagn. enl. överensk. per telefon 10 30 07.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

Tegnérgatans TANDKLINIK
Tegnérgatan 16. Tel. 32 42 42.
Naturtrogna löständer (fr. 35 kr. pr gom). Smärtfri tandutt. Plomb. Mott. 10-1, 5-8. Sönd. 11-1. Kostn.-fri rådfr. End. leg. tandl.

SILOW-WETTERS
TANDKLINIKER.
Götg. 11, III, hiss. URVÄDERSGR. 2, II. Mottagn. vard. 10—3, 5—8, Lörd. 10—3, Telefon 437211. Midsommarkransen, Svandammsvägen. Tisdagar, Torsdagar 6—8. SPECIALITET NATURTROGNA LÖSTÄNDER, Kautschuk, paladon, omsättning, lagning, plombering, jacketkronor. Kostnadsfri rådfrågning. Billiga priser.

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.